

Ændringsf. til 2. beh. af lovf. vedr. en aktiv beskæftigelsesindsats

virksomhedspraktik efter integrationslovens § 23 b kan medvirke til, at modtagere af introduktionsydelse får en bedre samfundsmæssig forståelse og indsigt i de normer, der gælder i samfundet.

Tilbuddet, som arbejdsformidlingen eller kommunen efter dette ændringsforslag kan give, kan f.eks. være et tilbud efter lovens kapitel 10 om et særligt tilrettelagt projekt, som har til opgave at udføre en præventiv indsats ved at medvirke til at holde egne og andres børn væk fra kriminelle miljøer.

Der kan endvidere også være tale om et tilbud efter lovens kapitel 11 i form af virksomhedspraktik i en skole, en skolefritidsordning eller en børnehave, hvor opgaven kan bestå i, at den ledige sikrer, at børn kommer sikkert til og fra skole, at den ledige sammen med pædagoger beskæftiges med at overvåge lektielæsningsstilbud på skoler, eller at den ledige bistår lærere, der passer/underviser børn.

Målgruppen for disse tilbud er ledige, som efter kommunens vurdering har behov for en øget samfundsmæssig forståelse og indsigt i de normer, der gælder i samfundet, således at det øger deres forudsætninger for at kunne få et arbejde. Behovet for tilbud af denne karakter kan f.eks. vise sig ved, at deres børn har problemer i skolen eller i fritidslivet, samtidig med at forældrene – på grund af manglende forudsætninger – ikke i tilstrækkelig grad medvirker til at støtte deres børns udvikling og læring om social adfærd m.v. Børnenes problemer vil således ofte være symptomer på, at forældrene mangler en forståelse for disse grundlæggende normer. En forståelse, der også er nødvendig for at kunne varetage et arbejde og indgå i kollegiale sammenhænge på en arbejdsplads og for at kunne videregive disse normer til bl.a. børnene.

Baggrunden for kommunens vurdering af behovet for disse tilbud kan være indberetninger om, at børnene f.eks. ikke møder i børnehaver eller skole.

Det foreslås, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at kommunen får pligt til at underrette arbejdsformidlingen, når kommunen vurderer, at en forsikret ledig har behov for til-

bud efter § 22, stk. 4. Det er arbejdsformidlingen, som træffer afgørelse om, hvorvidt et sådant tilbud skal afgives.

I det samtidigt stillede ændringsforslag til forslag til lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats (lovforslag nr. L 190) foreslås det, at ministeren får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om grundlaget for vurderingen af behovet for tilbud efter § 22, stk. 4, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Afviser en dagpengemodtager, en kontanthjælpsmodtager eller en modtager af starthjælp tilbuddet, nedsættes eller bortfalder ydelsen efter de almindelige regler.

Nedsættelse og ophør af hjælpen hos personen og dennes ægtefælle kan ske efter §§ 38 a-41 i lov om aktiv socialpolitik.

For dagpengemodtagere gives sanktion om karantæne eller bortfald af dagpenge efter reglerne om selvforskyldt ledighed i arbejdsløshedsforsikringslovens § 63.

For modtagere af introduktionsydelse henvises til det af integrationsministeren fremsatte ændringsforslag, jf. ovenfor.

I overensstemmelse med gældende regler vil modtagere af kontanthjælp og starthjælp kunne indbringe kommunens afgørelse om tilbud, herunder ophør af hjælpen, for det sociale nævn, som normalt er sidste administrative ankeinstans. Den Sociale Ankestyrelse kan dog tage en sag under behandling, hvis styrelsen skønner, at sagen har principiel eller generel betydning.

Forsikrede ledige kan indbringe arbejdsformidlingens afgørelse om tilbud for Arbejdsmarkedsrådet. Arbejdsløsheds-kassen afgørelse om ophør af udbetaling af arbejdsløshedsdagpenge kan indbringes for Arbejdsdirektoratet.

Samlet set skønnes ændringsforslagene ikke at have økonomiske konsekvenser for det offentlige. Ændringsforslagets økonomiske konsekvenser er ikke forhandlet med de kommunale parter.

Til nr. 10

Der henvises til bemærkningerne til nr. 9.